

FRATRI OPTIMO
HENRICO CHRISTIANO CRELLIO,
 MAGISTRI HONORES

GRATULATUR

CHRISTOPHORUS LUDOVICUS CRELLIUS.

Kapsel 78 N 12 [97]

AK

Frater, & ò quicquid dulce est, & amabile fertur,
Frater, & ò si quid suavius, une mihi!
Frater, & ò quicquid vita est roburque medullis,
Et si quid vita charius, une mihi!

Frater, & ò quicquid sociata columba columbæ est,

Atque illis si quid junctius, une mihi!

Frater, & ò quicquid mollis cantantibus umbra,

Atque umbra si quid mollius, une mihi!

Frater, & ò nostræ dulcissima portio vitæ,

Accipe cum modulis & mea corda meis.

Ito, vola facili saliens in corpore sanguis,

Et coque lætitiæ gaudia mille meæ.

Ite igitur, properate agiles, turgescite venæ,

Ite, atque ingenium mentis habete meæ.

Ite, novumque mea hæc agitate per ossa calorem;

Atque date in numeros mollia verba meos.

Membra tepent, aliquisque pios animavit amores

Verfavitque aliquis pectora nostra Deus.

Mille agitat plausus **TIBI**, milleque parturit intus

Carmina, mille modos ingeniosus amor.

Nititur, atque animos quatit, atque per omnia versat

Arduus, innumeris præcipitatque viis.

Dumque cupit, partesque ruit diffusus in omnes,

Errat, & ingenio frangitur ipse suo.

Nec patitur numeros atque artis vincula rumpit,

Et negat alterno serpere posse pede.

Utque est ingenuus, phaleras & verba recusat

Candidus, & linguæ simplicis esse cupit.

Sic etiam teneræ pia plaudunt turba palumbes,

Et socio pandunt guttura læta sono,

Si fortunatis super æquora tendere pennis

Altera, & in tuto cernitur esse loco,

Jamque fedet dulcesque parat componere nidus.
Et patriam & parvum gaudet habere larem.
Et gemit, expanditque alas & ad oscula poscit.
Sollicito focias murmure blanda suas;
Subsiliunt illæ & tenero pia colla susurro.
Inflexunt, facilem sæpe precata domum.
Utque fatigata si stant in littore puppes,
Atque per infidas ire verentur aquas,
Si videt una viam, & ponto spatiatur aperto,
Creditur & portum tangere posse suum;
Ite Deos faciles, ite, æquor habere secundum
Clamat in incertis nauta relictus aquis.
Et cymbas etiam ipse suas sua rostra coronat,
Et ponit zephyris pingua thura suis.
Conclamat focios, & littora longa fatigat,
Atque petit ratibus talia fata suis.
Tunc placidi fluctus, sensimque accedere ripæ
Creduntur. Facili mollior unda mari est.
Ipse sibi portu mente anticipante potiri,
Et superasse feras ipse videtur aquas.
Sic me tangit amor, titulique hæc præmia, nidum,
Littora, suffugium sic precor esse TIBI.
Sentio TE, tanguntque meas TUA fata medullas,
Creditur occultas sanguis habere faces.
Est aliquid cognatus amor, sic sistra feruntur
Hæc modo quem dederant, illa referre sonum.
Dumque sui funus fratris lacrymantur, amore
Sic Phaëthontides diriguere suo.
Colligit Antigone moribundi funera fratris,
Fœmineaque subit prælia mille manu.
Illud amor potuit. Voluit, quia Dido cadebat,
Se consanguineis Anna cremare rogis.
At major TUUS est cognato sanguine, mente
Quem paris atque intus, Cynthia, jungis amor,
Quem virtus, pietasque facit, constantia firmat,
Integritas servat, simplicitasque regit.
Ille stat, atque manet, veluti TUA vivere laurus
Perpetuamque, precor, discet habere comam.

O quoties TECUM viridi prostratus in umbra
Sollicita tetigi nabilia blanda manu!
O quoties tremulæ per amica silentia lune
Junximus impelli carmina mille lyra!
O quoties, si quid tenuis mihi Phœbus opellæ
Credidit, ad tacitas sedimus ambo fores,
Attentisque aliquid fessi cantavimus astris,
Vifaque sunt focios astra probare fonos.
Tityrus ut cecinit quondam, simplexque Palæmon,
Et faciles dixit rustica Musa Deos.
Interdumque TUIS stentes Philomela querelis
Addidimus querulis tristia verba modis.
Sæpe etiam vani ingenium derisimus ævi,
Illa fuit nostro semita spreta pedi.
Jam tempus celerare fugam, jam vertere cursum
Diximus, & patriam quærere velle novam,
Sæpius illa Parens nobis cantarat &: Ite,
Aufugite hinc, alia, jussërat, ite via,
Tyndaridæ alternis quærebant astra lacertis,
Jungebant focias ad sua fata manus,
Confociate animos, sint vobis fydera virtus,
Sic vestri poterunt astra tenere pedes.
Tunc quoties circum ad numeros & verba Parentis
Hæsimus attonita parvula turba lyra.
Sæpius & numeros patrios in arundine Patris
Reddidimus, socio contulimusque sono.
I nunc, quodque Pater monstrabat, itinere perge!
Mollior est alio jam pede pressa via.
Ito, cape ingenuæ dulcissima præmia mentis;
Atque viam & faciles, frater, habeto Deos.
Frater, & ô quicquid dulce est & amabile fertur,
Frater, & ô si quid suavius, tunc mihi!

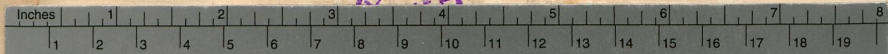
LIPSIÆ,

LITERIS IMMANUELIS TITII.

FRATRI OPTIMO
HENRICO CHRISTIANO CRELLIO,
 MAGISTRI HONORES

GRATULATUR
 CHRISTOPHORUS LUDOVICUS CRELLIUS,

Farbkarte #13

B.I.G.

